

Sygn. akt II USKP 45/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriło (przewodniczący)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku P. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.
o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawnych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 26 maja 2021 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt III AUa (...),

oddala skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

11 września 2014 r. P. K., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P. w M., złożył wniosek (przekazany przez Dyrektora Izby Skarbowej w P. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G.; dalej również jako: ZUS) o wydanie pisemnej interpretacji dotyczącej potwierdzenia, że powstała z przekształcenia ze spółki kapitałowej nowa spółka osobowa nie posiada statusu byłego pracodawcy dla wnioskodawcy, a w dalszej kolejności w sprawie dopuszczalności deklarowania

i opłacania z tytułu działalności gospodarczej składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od podstawy wymiaru składek stanowiącej 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Wnioskodawca wskazał, że w okresie od 3 czerwca 1996 r. do 31 sierpnia 2014 r. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w spółce V. (...) Spółka z o.o. na stanowisku tapicera. Do jego obowiązków pracowniczych należało, m.in. wytwarzanie mebli z materiałów będących własnością pracodawcy. Umowa o pracę łącząca wnioskodawcę ze spółką V. (...) Spółka z o.o. została rozwiązana w dniu 31 sierpnia 2014 r. na mocy porozumienia stron. Jeszcze przed rozwiązaniem umowy o pracę, w dniu 20 sierpnia 2014 r., wnioskodawca rozpoczął działalność gospodarczą w zakresie produkcji pozostałych mebli, pozostałych części i akcesoriów do pojazdów silnikowych oraz naprawy i konserwacji mebli i wyposażenia domowego, do których to rodzajów działalności przyporządkowano w Polskiej Klasyfikacji Działalności kody - odpowiednio: 31.09.Z, 29.32.Z, 95.24.Z.

W dniu 1 września 2014 r. (następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy z P. K.) spółka V. (...) V. Spółka z o.o. została przekształcona w spółkę komandytową pod firmą V. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa. Przekształcenie to odbyło się w trybie określonym w art. 551 § 1 i n. oraz art. 575 k.s.h.

2 września 2014 r. odwołujący się zawarł ze spółką V. sp. z o.o. sp. k. umowę o współpracy, która miała polegać m.in. na wytwarzaniu przez wnioskodawcę w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej mebli i akcesoriów meblowych z materiału powierzzonego przez spółkę V. sp. z o.o. sp. k.

Decyzją nr 464 z dnia 5 grudnia 2014 r. ZUS odmówił wydania pisemnej interpretacji dotyczącej potwierdzenia, że powstała z przekształcenia ze spółki kapitałowej nowa spółka osobowa nie posiada statusu byłego pracodawcy dla wnioskodawcy.

Od powyższej decyzji odwołał się P. K. Wyrokiem z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt VIII U (...), Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i zobowiązał ZUS do wydania pisemnej interpretacji w trybie art. 10 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o

swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2015 r., poz. 584 ze zm.). Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 10 lipca 2016 r.

Wykonując ten wyrok Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. w decyzji z dnia 2 stycznia 2017 r., nr 3, znak (...), działając na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2013 r., poz. 672 ze zm.) uznał za nieprawidłowe stanowisko zawarte we wniosku o wydanie pisemnej interpretacji w przedmiocie dopuszczalności deklarowania i opłacania z tytułu działalności gospodarczej składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od podstawy wymiaru składek stanowiącej zadeklarowaną kwotę nie niższą od 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. w wyroku z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt VIII U (...), oddalił odwołanie P.K. od wyżej wymienionej decyzji ZUS.

Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt III AUa (...), Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację P. K.

Sąd drugiej instancji stwierdził, że kwestią sporną w sprawie było rozstrzygnięcie, czy powstała w wyniku przekształcenia spółki V. (...) Spółki z o.o. - spółka V. sp. z o.o. sp. k. posiada przymiot „byłego pracodawcy” odwołującego w rozumieniu art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (dalej również jako: ustawa systemowa), co prowadziłoby w razie odpowiedzi negatywnej – do dopuszczalności w przypadku wnioskodawcy możliwości deklarowania i odprowadzania z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe od podstawy wymiaru składek stanowiącej kwotę zadeklarowaną nie niższą od 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia (art. 18a ust. 1 ustawy systemowej).

Sąd Apelacyjny zaaprobował stanowisko Sądu pierwszej instancji w zakresie wykładni art. 18a ust. 2 pkt. 2 ustawy systemowej, przyjmując, że przepis ten ma zastosowanie wobec odwołującego, a spółka V. spółka z o.o. sp. k. ma przymiot „byłego pracodawcy” odwołującego się, tj. spółki V. (...) Spółki z o.o.

Powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia z dnia 29 listopada 2017 r., III CZP 68/17, Sąd Apelacyjny uznał, że przekształcenie oznacza zmianę typu spółki przy zachowaniu tożsamości podmiotowej w zakresie praw i

obowiązków. Normatywna konstrukcja przekształcenia spółek handlowych (tzw. przekształcenie *sensu stricto*) opiera się na realizacji zasady kontynuacji (ciągłości). Z zasady tej, wyrażonej w art. 553 § 1-3 k.s.h., eksponującej sferę podmiotową przekształcenia wynika, że spółka poddana procesowi przekształcenia jest tym samym podmiotem, a na skutek przekształcenia zmienia się tylko forma prawna prowadzonej działalności. Przekształcenie oznacza zatem zmianę typu spółki przy zachowaniu tożsamości podmiotowej w zakresie praw i obowiązków. W konsekwencji w przypadku przekształcenia nie dochodzi do sukcesji praw i obowiązków. Tym założeniom konstrukcyjnym nie przeczy przyjęte w ustawie rozróżnienie terminologiczne pomiędzy „spółką przekształcaną” a „spółką przekształconą”, służy bowiem ono jedynie zasygnalizowaniu zmiany formy prawnej spółki przed i po przekształceniu, nie zaś akcentowaniu odrębności podmiotowo-organizacyjnej pomiędzy spółkami uczestniczącymi w procesie transformacyjnym.

Według Sądu powstała w wyniku przekształcenia spółka V. sp. z o.o. sp. k. jest tożsama ze spółką V. (...) Spółka z o.o. i stanowi jej kontynuację (zmienił się tylko typ spółki), a zatem spółka V. sp. z o.o. sp. k. jest „byłym pracodawcą” odwołującego z tego względu, że w dniu 31 sierpnia 2014 r. rozwiązano stosunek pracy z odwołującym w spółce V. (...) Spółka z o.o. Zostały zatem spełnione wszystkie przesłanki przewidziane w art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – odwołujący na podstawie umowy o współpracę z dnia 2 września 2014 r. wykonywał działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym roku kalendarzowym wykonywał w ramach stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego odwołujący się zaskarżył skargą kasacyjną. W skardze – opartej na pierwszej podstawie kasacyjnej (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.) – „zarzucił naruszenie art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 300 ze zm.) w związku z art. 552 i art. 553 § 1 k.s.h. przez ich nieprawidłową wykładnię skutkującą uznaniem, że powstała w wyniku przekształcenia spółki V. (...) Sp. z o.o. spółka V. sp. z o.o. sp.k. posiada przymiot „byłego pracodawcy” w rozumieniu art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej”.

Skarżący wniósł o: „1) uchylenie – na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. – zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji i zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji przez zmianę zaskarżonej decyzji organu rentowego z dnia 2 stycznia 2017 r. i uznanie, że stanowisko zawarte we wniosku z dnia 11 września 2014 r. tj., że powstała w wyniku przekształcenia spółki V. (...) Spółki z o.o. spółka V. sp. z o.o. sp.k. nie posiada przymiotu „byłego pracodawcy” w rozumieniu art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej, a w konsekwencji odwołujący ma możliwość deklarowania i odprowadzania z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe od podstawy wymiaru składek stanowiącej kwotę zadeklarowaną nie niższą od 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę – jest prawidłowe; ewentualnie o: 2) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi Apelacyjnemu w (...) - w każdym przypadku o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego za wszystkie instancje i za postępowanie kasacyjne według norm przepisanych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 18a ust. 1 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Natomiast art. 18a ust. 2 stanowi, że przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do osób, które: 1) prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność; 2) wykonują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywały w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej.

Z treści art. 18a ustawy systemowej wynika, że, aby osoba rozpoczynająca prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej miała prawo do opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od preferencyjnej podstawy wymiaru składek 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, nie może wykonywać tożsamyh czynności na rzecz byłego pracodawcy w bieżącym lub poprzednim roku kalendarzowym. Pod pojęciem „byłego pracodawcy”, o którym mowa w art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej, należy rozumieć pracodawcę, na rzecz którego przedsiębiorca pracował przed rozpoczęciem działalności.

Powyższe oznacza, że zakres wykonywanych przez nowego przedsiębiorcę czynności na rzecz byłego pracodawcy nie może pokrywać się z zakresem czynności wykonywanych w ramach stosunku pracy. Przez zwrot „czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności” należy rozumieć czynności powierzone przez pracodawcę i wykonywane przez pracownika w ramach stosunku pracy, przed rozpoczęciem prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W przypadku, gdy nastąpiła zmiana formy organizacyjnej ze spółki kapitałowej na spółkę komandytową, stosownie do art. 102 k.s.h. spółka komandytowa jako spółka osobowa jest spółką handlową i ma podmiotowość prawną, natomiast pozbawiona jest osobowości prawnej.

Zgodnie z art. 553 k.s.h. spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki spółki przekształcanej (§ 1). Spółka przekształcona pozostaje podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane spółce przed jej przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji albo ulgi stanowi inaczej (§ 2). Wspólnicy spółki przekształcanej stają się z dniem przekształcenia wspólnikami spółki przekształconej, z uwzględnieniem art. 576¹ (§ 3).

W ocenie Sądu Najwyższego stosownie do wyrażonej w tych przepisach zasady kontynuacji spółka komandytowa przekształcona ze spółki z o.o. staje się tym samym podmiotem ze zmienioną tylko formą prawną prowadzonej przez nią działalności. Przekształcenie oznacza zatem zmianę typu spółki przy zachowaniu tożsamości podmiotowej w zakresie praw i obowiązków. W konsekwencji w przypadku przekształcenia nie dochodzi do sukcesji praw i obowiązków, nie ma poprzednika i następcy prawnego, istnieje natomiast ta sama spółka w formie

prawnej zmienionej na inny ustawowy typ spółki. Tożsamość podmiotowa spółek oznacza, że spółka przekształcona nie wstępuje w prawa i obowiązki o charakterze cywilnoprawnym przysługujące spółce przekształcanej, lecz z dniem przekształcenia spółce przekształconej przysługują wszelkie prawa i obowiązki spółki przekształcanej (art. 553 § 1 k.s.h.). Dotyczy to zarówno praw i obowiązków prywatnoprawnych (art. 553 § 1 k.s.h.), jak i publicznoprawnych (art. 553 § 2 k.s.h.). W rezultacie treść stosunków prawnych łączących spółkę z innymi podmiotami nie ulega zmianie, nie zmienia się sytuacja jej wierzycieli, a w sferze prawa procesowego przekształcenie nie powoduje zmiany stron w procesie i wszelkie orzeczenia, które były wiążące dla spółki przekształcanej obowiązują spółkę przekształconą (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2020 r., I CZ 15/20, Legalis nr 2451595).

Ponieważ tożsamość podmiotowa przekształconej spółki, również w przypadku, gdy utraciła ona osobowość prawną, dotyczy także praw i obowiązków publicznoprawnych (art. 553 § 2 k.s.h.), nowo powstała spółka komandytowa może być uznana za „byłego pracodawcę” w rozumieniu art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2013 r., II UK 184/12 wyrażono pogląd, w myśl którego wykonywanie przez radcę prawnego prowadzącego samodzielną kancelarię radcowską w ramach nowo otwartej działalności gospodarczej obsługi prawnej byłego pracodawcy, u którego poprzednio pracował on jako aplikant bez wpisu na listę radców prawnych, nie jest wykonywaniem czynności wchodzących w zakres działalności gospodarczej w rozumieniu art. 18a ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 tej ustawy, co uprawnia takiego radcę prawnego do skorzystania z preferencyjnej stawki podstawy składek na ubezpieczenie społeczne. W uzasadnieniu tego wyroku wskazano m.in., że art. 18a nie może mieć zastosowania w sytuacji, gdy doszło do celowego rozwiązania stosunku pracy przede wszystkim w interesie pracodawcy, który mając zabezpieczone wykonanie tego samego zakresu czynności uwalniałby się od płacenia składki na ubezpieczenie społeczne za pracownika, bowiem ulga ta nie wiąże się z zwiększonymi wydatkami dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ

wskutek indywidualizacji wysokości świadczeń emerytalno-rentowych osób prowadzących działalność gospodarczą, przedsiębiorcy opłacając przez wskazany okres niższą składkę wypracują sobie niższe świadczenie emerytalno-rentowe, zaś czasowe odprowadzanie niższej składki odnosi jedynie skutek względem przyszłego świadczenia emerytalno-rentowego ubezpieczonego.

W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2013 r., II UZP 2/13, OSNP 2013 nr 15-16, poz. 183, zajęto stanowisko, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe adwokata wykonującego działalność gospodarczą na ostawie przepisów ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.) w okresie pierwszych 24 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności może stanowić zadeklarowana kwota, nie niższa niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia (art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), także wówczas gdy działalność tę wykonuje na rzecz byłego pracodawcy, u którego był zatrudniony jako aplikant adwokacki (art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń Społecznych).

W wyroku tym Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że *ratio legis* art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej było przeciwdziałanie rozwiązywaniu umów o pracę w celu podjęcia działalności pozarolniczej we "współpracy" z dotychczasowym pracodawcą, przy czym ustawodawca zastosował tu konstrukcję swego rodzaju domniemania, że tego typu "zmowa" była, jeżeli jednocześnie zachodziło powiązanie czasowe obu form działalności (na przestrzeni 2 lat) oraz powiązanie zakresu czynności obu tych form działalności. Biorąc pod uwagę cel aplikacji adwokackiej można ogólnie wskazać, że aplikacja adwokacka służy przygotowaniu zawodowemu osoby posiadającej wyższe wykształcenie prawnicze do wykonywania samodzielnie zawodu adwokata. Gdy się weźmie pod uwagę, że przyczyną wprowadzenia przesłanki wyłączającej zastosowanie obniżonej składki określonej w art. 18a ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej jest przeciwdziałanie wymuszonemu samozatrudnieniu w miejsce umowy o pracę, trzeba przyjąć, że w odniesieniu do adwokatów (podobnie radców prawnych) podejmujących działalność gospodarczą w formie prowadzenia kancelarii we współpracy z dotychczasowym

pracodawcą, nie zachodzi przesłanka wyłączająca prawo do zastosowania obniżonej składki. "Czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej", które uniemożliwiają zastosowanie preferencyjnych składek ubezpieczeniowych dla osób podejmujących po raz pierwszy działalność gospodarczą to, w ocenie Sądu Najwyższego, czynności odpowiadające tym, które były uprzednio wykonywane w ramach stosunku pracy na rzecz byłego pracodawcy. Gdy się weźmie pod uwagę cel aplikacji adwokackiej, obowiązki i uprawnienia (także procesowe) aplikanta adwokackiego, można skonstatować zasadniczą różnicę między czynnościami wykonywanymi przez adwokata w ramach świadczenia przez niego pomocy prawnej, a czynnościami wykonywanymi przez aplikanta adwokackiego w trakcie odbywania przez niego aplikacji. Przede wszystkim aplikacja adwokacka jest jedynie etapem w karierze zawodowej prawnika, formą swego rodzaju stażu zawodowego mającego na celu *de facto* naukę zawodu i przygotowanie zawodowe do pełnienia samodzielnej funkcji adwokata. Nie można mówić o zbieżności obowiązków i świadczonej pracy przez aplikanta adwokackiego i adwokata w ustalonym stanie faktycznym. Fakt odbywania w trakcie trwania stosunku pracy aplikacji nie uzasadnia twierdzenia, że wnioskodawczyni wykonywała na rzecz byłego pracodawcy czynności obecnie wchodzące w zakres wykonywanej przez nią działalności gospodarczej.

Z przedstawionych wyroków Sądu Najwyższego wynika, że wykonywanie przez pracownika szkolenia zawodowego pod nadzorem doświadczonych specjalistów w celu uzyskania adekwatnego certyfikatu, umożliwiającego wykonywanie samodzielnie zawodu, również u byłego pracodawcy, nie podlega wliczeniu do „czynności wchodzących w zakres wykonywanej działalności gospodarczej”. Czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej, nie są w takiej sytuacji takie same, jakie były wykonywane w ramach stosunku pracy. W rezultacie - nie stanowi przeszkody do skorzystania przez nowego przedsiębiorcę (osobę świadczącą specjalistyczne usługi) do skorzystania przez pierwsze 24 miesiące nowej działalności z możliwości płacenia preferencyjnych składek 30% minimalnego wynagrodzenia.

Zwrócić też należy uwagę na uzasadnienie projektu ustawy z dnia 1 lipca 2005 r., o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych

innych ustaw (Dz.U. Nr 150, poz. 1248), na mocy której do tekstu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dodano art. 18a. Cel wprowadzenia tej regulacji wynikał z zamiaru ustawodawcy wprowadzenia preferencyjnych składek na ubezpieczenia społeczne dla osób, które po raz pierwszy podejmują działalność gospodarczą na własny rachunek. Opłacanie przez okres 24 miesięcy składki na ubezpieczenie społeczne od podstawy wymiaru wynoszącej 30% minimalnego wynagrodzenia miało służyć zmniejszeniu ryzyka związanego z podejmowaniem po raz pierwszy działalności gospodarczej, co pozwoliłoby na przeznaczenie tak zwolnionych środków na prowadzenie i rozwój działalności. Powyższe preferencje adresowane były do osób, które nie miały dotychczas stałych źródeł dochodów (stałej pracy), od których byłyby opłacane składki i które decydują się na podjęcie własnej działalności. Powyższa zmiana miała więc na celu zachętę do rozpoczęcia działalności i do przeznaczania zaoszczędzonych w ten sposób kwot na zakup maszyn bądź surowców do produkcji (por. Ł. Prasolek (w:) B. Gudowska, J. Strusińska - Żukowska, Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, s. 441 i nast. Warszawa 2014).

Rekapitulując Sąd Najwyższy uznał, że z uprawnienia określonego w art. 18a ust. 1 i 2 ustawy systemowej nie może korzystać osoba, która u pracodawcy, mającego formę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przekształconego organizacyjnie w spółkę komandytową, wykonywała przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej takie same czynności w ramach stosunku pracy jak wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej.

Wykładnia funkcjonalna przemawia za przyjęciem, że status byłego pracodawcy ma przekształcony organizacyjnie przedsiębiorca, który w zasadniczej części swej działalności prowadzi dotychczasową działalność.

Skarga kasacyjna nie kwestionuje, że wnioskodawca u pracodawcy, mającego formę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przekształconej organizacyjnie w spółkę komandytową, wykonywał przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej takie same czynności w ramach stosunku pracy jak wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej. Nie kwestionuje również tego, że przekształcony organizacyjnie przedsiębiorca w zasadniczej części swej działalności prowadzi dotychczasową działalność. W tym kontekście

należało stwierdzić, że zarzuty i argumenty podniesione w skardze kasacyjnej nie były uzasadnione.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.